

Pokajanje se prihvata od otpadnika

[Bosanski – Bosnian – بوسنی]

www.islamqa.info

Prijevod:

Senad Muhić

Revizija:

Ersan Grahovac

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿إذا تاب المرتد قبلت توبته﴾

« باللغة البوسنية »

موقع الإسلام - سؤال وجواب

ترجمة:

سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Pokajanje se prihvata od otpadnika

Pitanje:

Jedne prilike je došao jedan od braće kako se kajući za grijeh koji je počinio prema Allahu, a taj grijeh je bio psovanje i vrijedanje Allaha. Molimo Allaha da nas sačuva od toga i da nam oprosti. Došao je meni veoma tužan, grizla ga je savjest. Kazao mi je da ga je stid samog sebe i da ga je stid klanjati. On je čovjek koji se, hvala Allahu, pridržava vjere. Molimo vas, uvaženi šejhu da nas posavjetujete, da nam kažete koji je njegov propis i kako da se iskupi?

Odgovor:

Prvo: Nema sumnje da je djelo tvog prijatelja veoma loše ophođenje prema Allahu. Allah je Gospodar Koji ga je stvorio u najljepšem liku, uputio ga na pravi put, podario mu razum, sluh i vid, a on Ga nakon svega toga vrijeda i psuje.

Psovanje i vrijedanje čovjeka koji mu je učinio kakvo dobro je mahana, pa kako da ne bude ako je riječ o Allahu, a čovjek i Allah se ne mogu ni u čemu porediti.

Takvo vrijedanje izvodi čovjeka van okvira islam-a i čini ga otpadnikom od vjere, po jednoglasnom stavu učenjaka.

Ibn Kudame El-Makdisi veli: „Ko vrijeda Allaha, postaje nevjernik, bez obzira da li to radio u šali ili zbilji, a isti status ima onaj ko se izigrava sa Allahom, Njegovim

ajetima, poslanicima i knjigama. Uzvišeni veli: *A ako ih zapitaš, oni će sigurno reći: Mi smo samo razgovarali i zabavljali se. Reci: Zar se niste Allahu i rijećima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali?* (Et-Tevbe, 65.)^{“1}

Ibn Tejmijje veli: „Psovanje i vrijedanje Allaha i Poslanika je jasno nevjerstvo i formalno i suštinski, bez obzira da li onaj koji vrijeđa smatrao da je to zabranjeno ili ne, ili pak bio nemaran prema svome vjerovanju. I ovo je stav svih islamskih pravnika i učenjaka ehli sunneta koji smatraju da su riječi i djela dio vjerovanja.“^{“2}

U djelu *El-Mevsuatu-l-fikhije* (22/184) stoji: „Islamski pravnici su jednoglasni da je nevjernik onaj ko vrijeđa Allaha, bez obzira da li to bilo u šali, zbilji ili kao vid izrugivanja i ismijavanja.“[“]

U istom djelu (24/139), stoji: „Islamski pravnici su složni da je nevjernik onaj ko psuje i vrijeđa muslimansku vjeru.“[“]

Šejh Ibn Baz veli: „Vrijedanje vjere je jedan od najtežih grijeha, a isti status ima i psovanje Gospodara. Ovo dvoje se računa od najvećih djela koja poništavaju nečiju vjeru i čine čovjeka otpadnikom od islama.

Ako vrijedanje i psovanje Allaha bude od strane čovjeka koji se pripisuje islamu, onda on postaje nevjernik i otpadnik od vjere. Od njega se traži da se pokaje, a ukoliko se ne pokaje, vladar muslimana u saradnji sa šerijatskim sudovima ima pravo da mu dosudi

¹ *El-Mugni*, 12/298.

² *Es-Sarimu-l-Meslul*, 1/513.

smrtnu kaznu. Neki učenjaci vele: 'Od takvog čovjeka se ne traži da se pokaje, nego mu se odmah presuđuje smrtnom kaznom, jer je učinio veoma veliki grijeh. Međutim, prioritetnije mišljenje je da se od takvog traži pokajanje, jer možda Allah dadne da se povrati i slijedi Istinu.

Ali, treba naglasiti da je potrebno takvu osobu kazniti bičevanjem ili zatvorom kako se ne bi ponovo vratila tom grijehu.

Isti status ima osoba koja vrijeđa Kur'an, Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ili druge vjerovjesnike, tj. od takvog se traži da se pokaje, pa ako to ne učini, onda mu se dosuđuje smrtna kazna.

Dakle, vrijeđanje vjere, poslanika, Allaha, su djela koja poništavaju čovjekovo vjerovanje, a isti status ima i ismijavanje sa Allahom, Poslanikom, Džennetom, Džehennemom, Allahovim naredbama, poput namaza, zekata. Allah Uzvišeni veli: ***Reci: Zar se niste Allahu i rijećima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali? Ne ispričavajte se! Jasno je da ste nevjernici, a tvrdili ste da ste vjernici.*** (Et-Tevbe, 65-66.)³

Također veli: „Nevjernik je i otpadnik od vjere po jednoglasnom stavu učenjaka onaj ko na bilo koji način vrijeđa Allaha, Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ili nekog drugog poslanika, ko vrijeđa islam ili ga smatra nepotpunim. Također isti status ima i onaj ko se izigrava sa Allahom ili Njegovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve

³ *Medžmu'u fetava-š-šejh Ibn Baz*, 6/387.

sellem, jer Uzvišeni veli: ***Reci: Zar se niste Allahu i riječima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali? Ne ispričavajte se! Jasno je da ste nevjernici, a tvrdili ste da ste vjernici.***

Dokaze za ovaj govor je iznio šejhu-l-Islam Ibn Tejmije u svojoj knjizi *Es-Sarimu-l-Meslul ala šatimi-resul*, te zato ko želi da se upozna s tim argumentima neka pogleda tu knjigu, jer je ona prepuna koristi koje iznosi njen pisac poznat kao osoba koja veoma dobro poznaje šerijatske dokaze.⁴

U odgovoru pod rednim brojem [42505](#), može se pronaći odgovor na pitanje o propisu onoga ko vrijeda Allaha, Poslanika i vjeru.

Drugo: I pored veličine grijeha koji je uradio tvoj drug i propisa koji se vezuju za njega, ipak je Allah Uzvišeni ostavio vrata pokajanja otvorenim za onoga ko Mu se želi povratiti, i neka tvoj drug ne smatra da mu Allah neće oprostiti, jer bi šeđtan upravo želio takvo nešto, tj. da tvoj drug ostane otpadnik.

Obaveza je da se kaje i da žali za tim što je učinio, ali ne treba da između sebe i Allaha stavi pregradu koja će spriječiti traženje oprosta i pokajanje.

Allah Uzvišeni veli: ***Reci: O robovi moji koji ste se prema sebi ogriješili, ne gubite nadu u Allahovu milost, jer će Allah sve grijehе oprostiti. On, uistinu, mnogo prašta i samilostan je.*** (Ez-Zumer, 53.)

⁴ Prethodni izvor, 7/77-87.

Ebu Musa prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kazao: „Allah pruža Svoju Ruku noću, ne bi li se pokajao onaj koji griješi danju i pruža Svoju Ruku danju, ne bi li se pokajao onaj koji griješi noću, i tako će trajati sve dok Sunce ne izađe sa Zapada.“⁵

Ibn Redžeb el-Hanbeli veli: „Rečeno je Hasanu El-Basriju: 'Kako se ne stidimo Allaha; tražimo oprost, a opet se vratimo grijehu, potom opet tražimo oprost, a zatim se opet vratimo grijehu?' Hasan reče: 'Šejtan bi i volio kada ne biste tražili oprost, zato nemojte da se umarate od traženja oprosta.'“⁶

Također se od njega prenosi da je kazao: „Traženje oprosta nakon što se učini grijeh je samo osobina vjernika.“⁶

Zato, savjetujemo tvog druga da se pokaje i da se na njemu vide tragovi kajanja zbog činjenje tog grijeha, te da mnogo radi dobra djela i da se trudi da njegovo stanje nakon pokajanja bude bolje nego prije toga, a Allah prašta onome ko oprost traži.

Allah najbolje zna.

⁵ Bilježi Muslim, br. 2759.

⁶ Džamiu-l-ulumi-l-ve-l-hikemi, 1/165.